



Mestna občina
Ljubljana

Župan

Mestni trg 1
1000 Ljubljana
telefon: 306 10 10
faks: 306 12 14
glavna.pisama@ljubljana.si
www.ljubljana.si

Številka: 3505-10/2010-4

Datum: 9. 4. 2010

MESTNA OBČINA LJUBLJANA
M E S T N I S V E T

ZADEVA: PREDLOG ZA OBRAVNAVO NA SEJI MESTNEGA SVETA
MESTNE OBČINE LJUBLJANA

PRIPRAVIL: Mestna uprava Mestne občine Ljubljana, Oddelek za urejanje
prostora

NASLOV: Predlog Obvezne razlage Odloka o lokacijskem načrtu za
območje Njegoševe ceste v Ljubljani (Uradni list RS, št. 79/06 in
96/06 - popravek)

POROČEVALEC: Načelnik Oddelka za urejanje prostora
mag. Miran Gajšek, univ. dipl. inž. arh.

**PRISTOJNO DELOVNO
TELO:** Odbor za urejanje prostora in urbanizem

PREDLOG SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Obvezne razlage Odloka o lokacijskem načrtu za območje Njegoševe ceste v Ljubljani (Uradni list RS, št. 79/06 in 96/06 - popravek).

Ž U P A N
Mestne občine Ljubljana
Zoran JANKOVIĆ

Priloge:

- predlog obvezne razlage z obrazložitvijo
- besedilo 22. člena odloka
- Mnenje o možni obvezni razlagi Odloka o lokacijskem načrtu za območje Njegoševe ceste v Ljubljani, z dne 9. 4. 2010 (izdelal: Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani, prof. dr. Rajko Pirnat)

Na podlagi 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo) in 122. člena Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na ____ seji dne _____ sprejel naslednjo

OBVEZNO RAZLAGO

Odloka o lokacijskem načrtu za območje Njogoševe ceste v Ljubljani (Uradni list RS, št. 79/06 in 96/06 - popravek)

I.

V Odloku o lokacijskem načrtu za območje Njogoševe ceste v Ljubljani (Uradni list RS, št. 79/06 in 96/06 – popravek) je 22. člen razumeti tako, da so v četrti alineji podnaslova »maksimalni gabariti« določeni vertikalni gabariti največji, tako da ima lahko objekt I (PH KC) lahko največ 3 kletne etaže, pritličje in največ 8 nadstropij.

II.

Ta obvezna razlaga se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka: 5305-10/2010-4
Ljubljana, dne

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran Janković

OBRAZLOŽITEV

predloga Obvezne razlage Odloka o lokacijskem načrtu za območje Njegoševe ceste v Ljubljani (Uradni list RS, št. 79/06 in 96/06 - popravek)

I. Pobudo za obvezno razlago določb 22. člena Odloka o lokacijskem načrtu za območje Njegoševe ceste v Ljubljani (Uradni list RS, št. 79/06 in 96/06 - popravek; v nadaljevanju: odlok) je posredovala Kranjska investicijska družba d.o.o., ki želi zgraditi garažno hišo Meksika po projektu, ki predvideva objekt s petimi nadzemnimi etažami, Upravna enota Ljubljana pa se je v postopku za izdajo gradbenega dovoljenja opredelila, da bi objekt po navedeni določbi moral imeti osem nadstropij. Postavlja se vprašanje, ali je določbo, ki določa število etaž glede na podnaslov »maksimalni gabariti« mogoče razumeti tako, da so vertikalni gabariti lahko tudi manjši.

Odlok v 22. členu v podnaslovu »maksimalni gabariti« v četrti alineji določa, da je »vertikalni gabarit do 3 kletne etaže, pritličje in 8 nadstropij (3K+P+8N)«.

Že jezikovna razlaga kaže na to, da je treba sporno besedilo »vertikalni gabarit do 3 kletne etaže, pritličje in 8 nadstropij (3K+P+8N)« razumeti tako, da se beseda »do« nanaša na zgornjo in spodnjo mejo tega gabarita. V slovenskem jeziku ni potrebno besede »do« ponavljati pred vsakim samostalnikom stavka. Tudi sistematska razlaga te določbe kaže na tako razlago, saj je določba je kot ena od alinej vnesena v odstavek s podnaslovom »maksimalni gabariti«. Povsem očitno je, da se ta podnaslov nanaša na vse alineje v tem odstavku, kar pomeni, da se opredelitev, da gre za maksimalne gabarite, nanaša tudi na sporno alinejo, ki določa vertikalne gabarite in jih opredeljuje s številom nadstropij pod in nad zemljo. Gre torej za maksimalne vertikalne gabarite, ki jih alineja določa.

Ne glede na to, da Odlok že na jezikovni in sistematični ravni jasno pravi, da določa maksimalne gabarite, bi bila razlaga, ki investitorju ne omogoča zgraditev manjšega objekta, kot so določeni maksimalni gabariti, ožjenje njegove svobode ravnanja, saj bi morala biti obveznost zgraditve prav določene dimenzije objekta v Odloku izrecno določena in investitorjem naložena. Glede poseganja v prostor mora biti praviloma uporabljena argumentacija, da je dovoljeno tudi manjše, če je dovoljeno večje (t.i. *argumentum a maiori ad minus*), saj Odlok ne zavezuje zgraditve prav določene velikosti objekta.

II. Skladno s 94. členom Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07 – uradno prečiščeno besedilo) predlagamo razširitev dnevnega reda 38. seje z obravnavo predlagane obvezne razlage odloka. V času od sklica seje je bilo pridobljeno pravno mnenje Inštituta za javno upravo, na podlagi katerega je bil pripravljen predlog obvezne razlage, tako da so razlogi za obravnavo nastali po sklicu seje.

Zaradi morebitnega poznega sprejema navedene obvezne razlage bi zamudili dragocen čas, v katerem bi lahko tekli postopki za zagotovitev pogojev za gradnjo garažne hiše na območju Kliničnega centra.

Pripravila:
Nuša Rus, univ. dipl. prav.

Načelnik:
mag. Miran Gajšek, univ. dipl. inž. arh.

Priloga:

22. člen Odloka o lokacijskem načrtu za območje Njegoševe ceste v Ljubljani:

"22. člen

(f.e. 9 – PH KC)

Severno od Meksike je predvidena parkirna hiša (PH KC) – objekt I.

maksimalni gabariti:

- horizontalni gabariti so zamejeni z obstoječimi objekti in gradbenimi mejami (GM);
- pritličje parkirne hiše proti Njegoševi cesti mora biti umaknjeno v notranjost kareja, spodnji rob previsa zahodne fasade mora biti minimalno 4 m nad terenom, skladno z gradbenimi mejami (GM);
- od glavne obstoječe fasade DTS Kliničnega centra je fasada odmaknjena najmanj 31 m. Od objekta Meksika najmanj 15 m;
- vertikalni gabarit je do 3 kletne etaže, pritličje in 8 nadstropij (3K+P+8N). Venec na zahodni fasadi (Njegoševa cesta) se višinsko ujema z vencem Meksike (venec nenadkrita balkona Meksike). Višina venca je 15 m, nad to višino mora biti fasada pomaknjena v notranjost vsaj pod kotom 30 stopinj merjeno od vertikale. Maksimalna višina objekta je 26,74 m (+0,00 = 292,40 m.n.v.) oziroma 318,4 m.n.v.;
- v f. e. 9 so v kletnih etažah dovoljene prekoračitve gradbenih mej (GM) za gradnjo prometnih poti, tako podzemnih povezovalnih poti (cest) med objekti kot uvozov in izvozov iz kletnih etaž.

namembnost:

- vse etaže so namenjene osnovnemu programu parkirne hiše, razen pritličja, kjer so v zahodnem delu obvezne centralne dejavnosti (trgovska, gostinska, poslovna, kulturna), drugje v pritličju pa so centralne dejavnosti dopustne.
- v nadstropjih so v pasu ob zahodni fasadi, širokem največ 12 m, dopustne poslovne dejavnosti. Na jugo-zahodnem vogalu parkirne hiše (znotraj tlorisnega gabarita) je zbirno mesto za komunalne odpadke (ločeno papir, steklo, plastika in ostalo) za potrebe PH KC in Meksike.

ostala določila:

- uvoz za motorni promet je v prvi kletni etaži (K1) s strani Kliničnega centra preko suterenske navezovalne ceste, ki je priključena na Bohoričevo ulico. Peš vstopi v PH KC so na nivoju terena vsaj z zahodne in z južne strani.
- oblikovanje objekta mora biti v skladu z natečajem iz leta 1996 in določbami tega lokacijskega načrta."



MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNA UPRAVA
ODDELEK ZA
1 UREJANJE PROSTORA

Prejeto: 09-04-2010	Sig.z.: ALP
Številka zadeve: 3505-10/2010-3	Pril.:
	Vredn.:

Prof.dr. Rajko Pirnat
Inštitut za javno upravo
pri Pravni fakulteti v Ljubljani
Polanski nasip 2
Ljubljana

Spoštovani gospod

Mag. Miran Gajšek, univ. dipl. inž. arh.
Načelnik

Oddelek za urejanje prostora
Mestna občina Ljubljana
Poljanska 28
1000 Ljubljana

MNENJE

**o možni obvezni razlagi Odloka o lokacijskem načrtu za območje Njegoševa
cesta v Ljubljani**

Dne 5.3.2010 ste nam naročili izdelavo pravnega mnenja o možnostih sprejema obvezne razlage 22. člena Odloka o lokacijskem načrtu za območje Njegoševa cesta v Ljubljani (Uradni list RS, št. 79/06 in 96/06 – popr.; v nadaljevanju: Odlok). Naročilu ste priložili: dopis Kranjske investicijske družbe z dne 26.2.2010 (v nadaljevanju: dopis KID) in besedilo Odloka. Dne 8.4. ste predložili še grafične priloge Odloka in besedilo njegove obrazložitve, ter zaprosili za dodatno obrazložitev.

Iz dopisa KID izhaja, da gre za vprašanje razlage 22. člena Odloka v delu, kjer določa vertikalne gabarite objekta I (parkirna hiša), kjer v četrti alineji določa, da je »vertikalni gabarit do 3 kletne etaže, pritličje in 8 nadstropij (3K+P+8N)«. Družba KID navaja, da upravna enota meni, da stavba s petimi nadzemnimi etažami ni v skladu s to določbo odloka, saj razume, da ima stavba lahko manj kot tri kletne etaže, mora pa imeti 8 etaž nad nivojem terena. Predlagajo, da se sprejme ustrezna razlaga te določbe, da bo jasno razvidno, da je stavba lahko tudi nižja od predpisanega maksimalnega nadzemnega dela stavbe.

To mnenje je izdelano le na podlagi te predložene dokumentacije in našega poznavanja prava.

Glede na to je naše mnenje naslednje:

1. Relevantno besedilo odloka se glasi:

»Severno od Meksike je predvidena parkirna hiša (PH KC) – objekt I.

maksimalni gabariti:

- horizontalni gabariti so zamejeni z obstoječimi objekti in gradbenimi mejami (GM);
- pritličje parkirne hiše proti Njegoševi cesti mora biti umaknjeno v notranjost kareja, spodnji rob previsa zahodne fasade mora biti minimalno 4 m nad terenom, skladno z gradbenimi mejami (GM);
- od glavne obstoječe fasade DTS Kliničnega centra je fasada odmaknjena najmanj 31 m. Od objekta Meksika najmanj 15 m;
- vertikalni gabarit je do 3 kletne etaže, pritličje in 8 nadstropij (3K+P+8N). Venec na zahodni fasadi (Njegoševa cesta) se višinsko ujema z vencem Meksike (venec nenadkrita balkona Meksike). Višina vena je 15 m, nad to višino mora biti fasada pomaknjena v notranjost vsaj pod kotom 30 stopinj merjeno od vertikale. Maksimalna višina objekta je 26,74 m (+0,00 = 292,40 m.n.v.) oziroma 318,4 m.n.v.;
- v f. e. 9 so v kletnih etažah dovoljene prekoračitve gradbenih mej (GM) za gradnjo prometnih poti, tako podzemnih povezovalnih poti (cest) med objekti kot uvozov in izvozov iz kletnih etaž. «.

2. Najprej je treba analizirati predmetno besedilo z metodo jezikovne razlage. Sama po sebi ta razlaga kaže na to, da je treba sporno besedilo »vertikalni gabarit do 3 kletne etaže, pritličje in 8 nadstropij (3K+P+8N)« razumeti tako, da se beseda »do« nanaša na zgornjo in spodnjo mejo tega gabarita. V slovenskem jeziku ni potrebno besede »do« ponavljati pred vsakim samostalnikom stavka, v katerem se beseda pojavi, ko je iz naštevanja v nadaljevanju stavka jasno, da se ta predlog nanaša na vse samostalnike v nadaljevanju.

Res je sicer, da Odlok na več mestih pri opredelitvah maksimalnih gabaritov (torej analognih opredelitvah nekaterih drugih objektov, besedo »do« ponavlja tudi pri zgornji meji te opredelitve (n.pr. 25. in 26. člen). Vendar na drugi strani glede tega Odlok vsaj na enem mestu ne ponavlja besede »do« pred zgornjo mejo (n.pr. 20. člen na mestu, kjer obravnava poslovna objekta F in G), kjer enako kot v obravnavanem primeru besedo »do« navaja zgolj na začetku naštevanja pred spodnjo mejo (»do 2 kletni etaži, pritličje in 3 nadstropja). Tudi v tem primeru iz besedila nikakor ni razvidno, da te navedbe ni razumeti kot maksimalni gabarit, torej največje število nadstropij, ampak kot nujno zahtevano število nadstropij. Taka zahteva predstavlja izjemo od vseh ostalih opredelitev v okviru podnaslova

»maksimalni gabariti«, in bi morala biti jasno navedena kot izjema od vseh ostalih. Tega pa tudi v navedenem primeru 20. člena (poslovna objekta F in G) in v obravnavanem primeru 22. člena ni. Je pa tako določbo najti na drugem mestu v 20. členu (poslovni objekt E), kjer določba pravi: »- objekt E ima obvezen vertikalni gabarit pritličje (P) in dopustno prvo nadstropje (1N)....«. Čeprav je tudi ta določba nejasna (kako je lahko gabarit obvezen, če govori zgolj o dopustnem nadstropju), pa je vsaj navedeno, da je mišljen obvezen in ne maksimalni dopusten gabarit. V obravnavanem 22. členu pa te določbe o obveznem gabaritu ni.

Najmanj, kar je mogoče reči, je da je opustitev ponavljanja besedice »do« povzročila na jezikovni ravni nejasnost Odloka, pri čemer se zdi bolj verjetna razlaga, da gre zgolj za nedoslednost pri normiranju, torej pri nomotehničnem oblikovanju besedila. Na vsak način pa izpustitev ponavljanja besedice »do« v obravnavanem primeru in v primeru člena ... Odloka ne daje jasne podlage za trditev, da so zato gabariti brez ponovljene besedice »do« fiksni, saj so navedeni v podnaslovi »maksimalni gabariti« in bi v primeru, da so mišljeni kot fiksni ali obvezni gabariti moralo to biti izrecno povedano v odloku.

3. To je zvezano z naslednjo metodo razlage pravnih besedil, t.i. sistematsko razlago. Določba je kot ena od alinej vnesena v odstavek s podnaslovom »maksimalni gabariti«. Povsem očitno je, da se ta podnaslov nanaša na vse alineje v tem odstavku.

To pa pomeni, da se opredelitev, da gre za maksimalne gabarite, nanaša tudi na sporno alinejo, ki določa vertikalne gabarite in jih opredeljuje s številom nadstropij pod in nad zemljo. Gre torej za maksimalne vertikalne gabarite, ki so določeni kot največje število nadstropij pod zemljo (3) in največje število nadstropij nad zemlji (pritličje + nadstropij). Ker gre za maksimalne gabarite je skladna s to zahtevo prostorskega akta vsaka stavba, ki ima gabarite enake ali manjše od teh, ki so določeni kot maksimalni.

Poleg tega je treba poudariti, da obravnavana določba 4. alineje drugega odstavka 22. člena še dodatno poudarja, da gre za maksimalni višinski gabarit s tem, da izrecno določa, da je maksimalna višina objekta 26,74 m, ki je celo določena brez tolerančnih meja, zato določbe Odloka o tolerancah iz tretjega odstavka 44. člena za ta primer ni mogoče uporabiti. Vendar v tem primeru sploh ne gre za vprašanje toleranc, ki se lahko uporabljajo le v primeru, ko je v Odloku določen nek fiksni gabarit, od katerega so mogoča tolerančna odstopanja +/- 0,5m. Vendar obravnavana določba 4. alineje drugega odstavka 22. člena govori o maksimalni višini, tega izraza pa ni mogoče razumeti, da določa fiksni oziroma obvezen vertikalni gabarit, ampak zelo natančno določa največjo višino, torej maksimalni gabarit. S tako določbo Odloka pa je skladna vsaka stavba, katere višina ne presega te največje višine.

4. Za tako razlago govori tudi razlaga po namenu Odloka, t.i. *ratio legis* razlaga. Pri razlagi prostorskih aktov je potrebno upoštevati namen in naravo prostorskih aktov, katerih temeljni namen je določiti omejitve lastnikom zemljišč in drugim

investitorjem, ki imajo pravico uporabljati zemljišče za gradnje. V tem smislu so torej instrument omejevanja lastninske pravice, ki pa je dopusten po prvem odstavku 67. člena Ustave zaradi gospodarske, socialne in ekološke funkcije lastnine. Postopek in pogoje tega omejevanja določajo zakoni, ki urejajo prostorsko načrtovanje in dovoljevanje posegov v prostor. Vendar je prav sam prostorski akt tisti, ki omejitve neposredno določa za konkretna zemljišča.

Pri interpretaciji teh omejitev je zato treba upoštevati to naravo prostorskega akta. Če omejitve v prostorskem aktu niso jasno določene, je treba sprejeti tisto razlago, po kateri so omejitve manjše, torej take, da se investitorje čim manj omejuje pri njihovem izvrševanju lastninske pravice, če se s tem seveda ne posega v pravice tretjih oseb, zlasti tistih, ki živijo na vplivnem območju posega v prostor in če to ni v nasprotju z javnim interesom, ki ga prostorski akt zasleduje. Tudi pravice in pravne interese teh tretjih oseb namreč prostorski akt varuje, zato jih z obvezno razlago ni mogoče zmanjševati onkraj tega, kar je mogoče razumeti iz prostorskega akta¹.

Ne glede na to, da Odlok že na jezikovni in sistematični ravni jasno pravi, da določa maksimalne gabarite, bi bila razlaga, ki investitorju ne omogoča zgraditev manjšega objekta, kot so določeni maksimalni gabariti, oženje njegove svobode ravnanja, saj bi morala biti obveznost zgraditve prav določene dimenzije objekta v Odloku izrecno določena in investitorjem naložena. Poleg tega možnost investitorja, da zgradi manjši objekt zelo verjetno ne posega v pravice in pravne interese tretjih oseb, saj so te pravice po naravi stvari lahko prizadete le z zgraditvijo večjega objekta. Glede poseganja v prostor mora biti praviloma uporabljena argumentacija, da je dovoljeno tudi manjše, če je dovoljeno večje (t.i. *argumentum a maiori ad minus*), razen če ni mogoče iz Odloka izrecno razbrati na drugačno sklepanje – torej da zavezuje zgraditev prav določene velikosti objekta. Tega pa v konkretnem primeru ni videti.

Obravnavati je treba še vprašanje pomena obrazložitve lokacijskega načrta, kjer je najti skico z vrisanimi 3 kletnimi etažami, pritličjem in 8. nadstropji ter omembo, da je okvirna kapaciteta parkirne hiše 1050 PM (verjetno parkirnih mest). Najprej je treba poudariti, da ne glede na določbo 3. člena Odloka, da lokacijski načrt sestavljata odlok in obrazložitev, sama obrazložitev ni sestavni del odloka kot predpisa MOL in ne more biti podlaga za odločanje v upravnem postopku. Ustava RS namreč v četrtem odstavku 153. člena določa, da morajo posamični akti državnih organov (n.pr. odločbe upravne enote) temeljiti na zakonu in zakonitem predpisu, in seveda ničemer drugem. Če obrazložitev ni bila objavljena, ni del predpisa in ni podlaga za odločanje v upravnem postopku.

Lahko bi jo sicer šteli kot gradivo za interpretacijo odloka, vendar le, v kolikor od je obrazložitev za tak namen jasna in uporabna. Tako pa iz skice v obrazložitvi, ki ima narisane maksimalne gabarite še ni mogoče sklepati, da so ti gabariti fiksni, saj ima ta skica tudi 3 kletne etaže, čeprav je jasno, da odlok dopušča tudi manj kletnih etaž. Glede na to je treba sklepati, da tudi narisana višina 8 nadstropij pač

¹ Tako je Ustavno sodišče odločilo, da ni dopustna obvezna razlaga, ki oži možne dejavnosti, ki se lahko izvajajo na določenem območju s tem, da razlaga pojem »centralne dejavnosti«, ki je seveda povsem neopredeljen.

predstavlja izris maksimalnega gabarita in ni mogoče zato sklepati, da gre za fiksen in obvezen gabarit.

Iz vsega navedenega je mogoče ugotoviti, da instrumenti argumentacije v pravu pripeljejo do razlage, da Odlok določa maksimalne gabarite, ne pa fiksnih oziroma nespremenljivih, manjši objekt še vedno ustreza funkciji parkirne hiše, kot je določena z Odlokom. Iz nobene določbe odloka pa ne izhaja, da bi parkirna hiša morala biti prav določene velikosti.

5. Čeprav iz različnih metod razlage Odloka izhaja, da besedila »vertikalni gabarit do 3 kletne etaže, pritličje in 8 nadstropij (3K+P+8N)« ni mogoče razlagati drugače, kot da določa maksimalni gabarit v številu nadstropij pod in nad zemljo, predlagamo glede na okoliščine, da se sprejme obvezna razlaga 22. člena Odloka, kot je navedeno v nadaljevanju.

Glede na navedeno je mogoč sprejem naslednje

obvezne razlage 22. člena Odloka:

V Odloku o lokacijskem načrtu za območje Njegoševa cesta v Ljubljani (Uradni list RS, št. 79/06 in 96/06 – popr.) je 22. člen razumeti tako, da so v četrti alineji podnaslova »maksimalni gabariti« določeni vertikalni gabariti največji, tako da ima lahko objekt I (PH KC) lahko največ 3 kletne etaže, pritličje in največ 8 nadstropij.

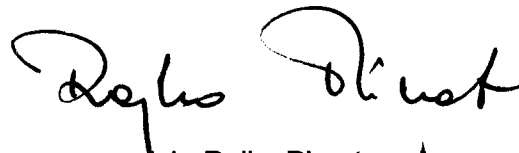
Obrazložitev

Odlok v 22. členu v podnaslovu »maksimalni gabariti« v četrti alineji določa, da je »vertikalni gabarit do 3 kletne etaže, pritličje in 8 nadstropij (3K+P+8N)«.

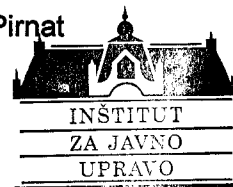
Že jezikovna razlaga kaže na to, da je treba sporno besedilo »vertikalni gabarit do 3 kletne etaže, pritličje in 8 nadstropij (3K+P+8N)« razumeti tako, da se beseda »do« nanaša na zgornjo in spodnjo mejo tega gabarita. V slovenskem jeziku ni potrebno besede »do« ponavljati pred vsakim samostalnikom stavka. Tudi sistematska razlaga te določbe kaže na tako razlago, saj je določba je kot ena od alinej vnesena v odstavek s podnaslovom »maksimalni gabariti«. Povsem očitno je, da se ta podnaslov nanaša na vse alineje v tem odstavku, kar pomeni, da se opredelitev, da gre za maksimalne gabarite, nanaša tudi na sporno alinejo, ki določa vertikalne gabarite in jih opredeljuje s številom nadstropij pod in nad zemljo. Gre torej za maksimalne vertikalne gabarite, ki jih alineja določa.

Ne glede na to, da Odlok že na jezikovni in sistematični ravni jasno pravi, da določa maksimalne gabarite, bi bila razlaga, ki investitorju ne omogoča zgraditev manjšega objekta, kot so določeni maksimalni gabariti, ožene njegove svobode ravnanja, saj bi morala biti obveznost zgraditve prav določene dimenzije objekta v Odloku izrecno določena in investitorjem

naložena. Glede poseganja v prostor mora biti praviloma uporabljena argumentacija, da je dovoljeno tudi manjše, če je dovoljeno večje (t.i. *argumentum a maiori ad minus*), saj Odlok ne zavezuje zgraditve prav določene velikosti objekta.



prof.dr. Rajko Pirnat



*Inštitut za javno upravo pri
Pravni fakulteti v Ljubljani*

Ljubljana, 9.4.2010